II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. kovo 10 d.

dėl priemonės C 5/2000 (ex NN 118/97), kurią Ispanija pritaikė įmonei SNIACE S.A., įsteigtai Torrelavegoje, Kantabrijoje, iš dalies keičiantis Sprendimą 1999/395/EB

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 1479)

(Tekstas autentiškas tik ispanų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2009/612/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

paprašiusi suinteresuotųjų šalių pateikti savo pastabas pagal minėtą straipsnį [1] ir atsižvelgdama į tas pastabas,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

(1) 1997 m. balandžio 17 d. raštu Komisija gavo Austrijos įmonės „Lenzing AG“, pagrindinės Bendrijos viskozės pluošto gamintojos, skundą dėl priemonių, pritaikytų jos konkurentei „Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española S.A.“ (toliau – SNIACE).

(2) 1997 m. lapkričio 7 d. raštu Komisija pranešė Ispanijos vyriausybei apie savo sprendimą pradėti procedūrą, numatytą Sutarties 88 straipsnio 2 dalyje.

(3) Sprendimu 1999/395/EB [2] (toliau – 1998 m. sprendimas) Komisija paskelbė esant neteisėtą ir nesuderinamą su bendrąja rinka pagalbą, kurią įmonei SNIACE suteikė Darbo užmokesčio garantinis fondas („Fondo de Garantía Salarial“, toliau – FOGASA) ir Bendrasis socialinio draudimo iždas („Tesorería General de la Seguridad Social“, toliau – TGSS), kadangi sutartys dėl skolų grąžinimo, sudarytos SNIACE ir FOGASA, ir sutartis dėl skolų perskirstymo, sudaryta SNIACE ir TGSS, neatitiko rinkos sąlygų, nes sutartims taikomos palūkanų normos buvo žemesnės, negu rinkos palūkanų normos. Minėtu neigiamu sprendimu Ispanijai buvo nurodyta iš pagalbos gavėjo pareikalauti grąžinti ginčijamą pagalbą.

(4) 1999 m. balandžio 29 d. Europos Teisingumo Teismo sprendime byloje C-342/96 *Ispanija prieš Komisiją* (toliau – *Tubacex*) [3] Teismas nusprendė, kad TGSS ir FOGASA sudarytos skolų perskirstymo sutartys nėra valstybės pagalba, kadangi minėtos valstybinės įstaigos elgėsi taip, kaip elgtųsi privatus kreditorius, siekiantis atgauti skolas, jeigu tik palūkanų norma yra bent jau ne mažesnė, negu taikytų privatus kreditorius [4] ir jeigu dėl skolų perskirstymo sutarties nepradeda kauptis naujos skolos.

[1] OL C 275, 2007 11 16, p. 18.

[2] OL L 149, 1999 6 16, p. 40.

[3] 1999 m. Rink., p. I-2459.

[4] *Tubacex* sprendimo 48 konstatuojamoji dalis.

(5) Remdamasi *Tubacex* sprendimu, Komisija nusprendė pakartotinai įvertinti 1998 m. sprendimą, kadangi manė, kad jo išvados galėtų būti taikomos SNIACE. Todėl 2000 m. vasario 16 d. raštu, adresuotu Ispanijos valdžios institucijoms, Komisija nusprendė pradėti oficialią tyrimo procedūrą ([1]), numatytą Sutarties 88 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, siekdama iš dalies atšaukti 1998 m. sprendimą (toliau – antrą kartą pradėta procedūra).

(6) 2000 m. kovo 21 d. raštu Ispanija persiuntė Komisijai savo pastabas dėl sprendimo antrą kartą pradėti procedūrą.

(7) Atsižvelgdama į pastabas, pateiktas Ispanijos valdžios institucijų ir suinteresuotų asmenų po to, kai buvo antrą kartą pradėta procedūra, Komisija 2000 m. rugsėjo 20 d. Komisijos sprendimu 2001/43/EB ([2]) (toliau – 2000 m. sprendimas) baigė oficialią tyrimo procedūrą ir nusprendė, kad SNIACE pritaikytos priemonės, remiantis *Tubacex* sprendimu, nėra valstybės pagalba. Remiantis 2000 m. sprendimu buvo iš dalies pakeistas 1998 m. sprendimas, pakeičiant 1 straipsnio pirmą pastraipą ir panaikinant 2 straipsnį.

(8) 2000 m. sprendime Komisija nusprendė, kad viešieji kreditoriai, taikydami įstatymais nustatytą palūkanų normą, siekė maksimaliai padidinti savo galimybes atgauti skolas, nepatirdami ekonominių nuostolių. Komisijos manymu, „Ispanija elgėsi taip, kaip elgtųsi hipotetinis privatus kreditorius, esantis tokioje pat padėtyje SNIACE atžvilgiu.“ ([3]).

(9) Remdamasi 2000 m. sprendimu, įmonė „Lenzing“ pirmosios instancijos teismui pateikė skundą dėl 2000 m. sprendimo.

(10) Pirmosios instancijos teismas spalio 21 d. sprendimu byloje T-36/99 ([4]) panaikino 2000 m. sprendimą dėl aiškios vertinimo klaidos, taikant viešajam kreditoriui tokį patį elgesio kriterijų, kaip privačiam kreditoriui. Teisingumo Teismas patvirtino pirmosios instancijos teismo sprendimą ([5]).

(11) Dėl šio sprendimo panaikinimo antroji oficialaus tyrimo procedūra vis dar neužbaigta.

(12) 2004 m. gruodžio 3 d., 2005 m. gegužės 13 d., 2005 m. liepos 18 d. ir 2008 m. rugpjūčio 7 d. raštais Komisija paprašė Ispanijos valdžios institucijas pateikti papildomos informacijos; tokia informacija buvo pateikta 2005 m. vasario 28 d., 2005 m. liepos 4 d., 2005 m. rugsėjo 29 d., 2008 m. rugsėjo 10 d. ir 2008 m. rugsėjo 15 d. raštais.

([1]) OL C 110, 2000 4 15, p. 33.
([2]) OL L 11, 2001 1 16, p. 46.
([3]) 30 konstatuojamoji dalis.
([4]) 2004 m. Rink., p. II-3597.
([5]) Byla C-525/04. 2007 m. Rink., p. I-9947.

2. **PRIEMONĖS APRAŠYMAS**

(13) Pagalbos gavėjas yra įmonė SNIACE, įkurta 1939 m. Ši įmonė gamina celiuliozę, popierių, viskozės pluoštą, sintetinį pluoštą ir natrio sulfatą. 2007 m. įmonės SNIACE apyvarta buvo 15 mln. EUR.

(14) FOGASA ir TGSS sudarė su SNIACE sutartis dėl skolų grąžinimo ir perskirstymo, kurios aprašytos 15–21 konstatuojamosiose dalyse.

Sutartys, sudarytos su FOGASA

(15) FOGASA yra savarankiška institucija, pavaldi Darbo ir imigracijos ministerijai ir finansuojama iš įmonių įnašų. Kaip numatyta Darbuotojų statuto 33 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, pagrindinė jos paskirtis yra išmokėti „darbuotojams tą atlyginimo dalį, kuri buvo nesumokėta dėl darbdavio nemokumo ar bankroto paskelbimo“. 33 straipsnio 4 dalimi FOGASA įpareigojama perimti darbuotojų teises ir reikalavimus, kad susigrąžintų avansu išmokėtas sumas.

(16) Remdamasi 1985 m. kovo 6 d. Karališkuoju dekretu 505/85 ([6]), FOGASA gali sudaryti sutartis dėl avansu kaip atlyginimai ir kompensacijos darbuotojams išmokėtų sumų grąžinimo, kad būtų palengvintas skolos, už kurią bus skaičiuojamos įstatymais nustatytos palūkanos, atgavimas.

(17) 1993 m. lapkričio 5 d. ir 1995 m. spalio 31 d. FOGASA sudarė su SNIACE dvi sutartis dėl skolų grąžinimo. Pirmuoju atveju skolos suma buvo 1 362 708 700 pesetų (įskaitant palūkanas), antruoju – 339 459 878 pesetos (įskaitant palūkanas).

(18) 1993 m. lapkričio 5 d. sudaryta pirmoji sutartis (toliau – I sutartis su FOGASA) dėl sumų, kurias FOGASA išmokėjo kaip atlyginimus ir kompensacijas, kuriuos savo darbuotojams buvo skolinga SNIACE. Skola siekė 897 652 759 pesetas, prie jos reikėjo pridėti 465 055 911 pesetų palūkanų, taikant 10 % palūkanų normą, iš viso susidarė 1 362 708 700 pesetų. Skola buvo susieta su SNIACE turto hipoteka ir turėjo būti grąžinta pagal grafiką, dėl kurio iš naujo susiderėta 1999 m. kovo 18 d., išdėstant sumas pesetomis (ESP) taip, kaip nurodyta toliau:

([6]) *Ispanijos oficialusis leidinys* Nr. 92, 1985 4 17, p. 10203.

1 lentelė

I sutartis su FOGASA

(ESP)

	Pradinė sutartis, sudaryta 1993 m. lapkričio 5 d.	Sutartis, dėl kurios iš naujo susiderėta 1999 m. kovo 18 d.
1994	20 000 000	20 000 000
1995	55 000 000	55 000 000
1996	90 000 000	40 000 000
1997	110 000 000	50 000 000
1998	160 000 000	80 000 000
1999	160 000 000	80 000 000
2000	392 527 956	259 427 000
2001	375 180 746	259 427 000
2002		259 427 000
2003		259 427 000
Iš viso	1 362 708 702	1 362 708 000

(19) 1995 m. spalio 31 d. sudaryta antroji sutartis (toliau – II sutartis su FOGASA) dėl sumų, kurias FOGASA išmokėjo jau po 1993 m. lapkričio 5 d. sutarties sudarymo kaip atlyginimus ir kompensacijas, kuriuos savo darbuotojams buvo skolinga SNIACE. Naujoji skola sudarė 229 424 860 pesetų, prie jos reikėjo pridėti 110 035 018 pesetų palūkanų, taikant 9 % palūkanų normą, iš viso susidarė 339 459 878 pesetos. Skola buvo susieta su SNIACE turto hipoteka ir turėjo būti grąžinta pagal grafiką, dėl kurio iš naujo susiderėta 1999 m. kovo 18 d., išdėstant sumas pesetomis (ESP) taip, kaip nurodyta toliau:

2 lentelė

II sutartis su FOGASA

(ESP)

	Pradinė sutartis, sudaryta 1995 m. spalio 31 d.	Sutartis, dėl kurios iš naujo susiderėta 1999 m. kovo 18 d.
1995		5 000 000
1996	20 000 000	10 000 000
1997	20 000 000	10 000 000
1998	20 000 000	10 000 000
1999	30 000 000	20 000 000
2000	30 000 000	20 000 000
2001	30 000 000	20 000 000
2002	40 000 000	50 000 000
2003	149 459 878	156 262 000
Iš viso	339 459 878	301 262 000

TGSS

(20) Pagal Bendrojo socialinio draudimo įstatymo ([1]) 20 straipsnio nuostatas TGSS gali leisti atidėti ar sumokėti dalimis socialinio draudimo įmokų skolas ir nuo šių įmokų priskaičiuotus delspinigius. To paties įstatymo 27 straipsnyje patikslinta, kad delspinigiai dėl pavėluotai sumokėtų įmokų turi būti pridėti prie atidėtų skolų.

(21) 1996 m. kovo 8 d. sutarties, iš dalies pakeistos 1996 m. gegužės 7 d. ir 1997 m. rugsėjo 30 d., esmė – skolų, kurių bendra suma buvo 3 510 387 323 pesetos ir 615 056 349 pesetos delspinigių, taikant 7,5 % palūkanų normą, mokėjimo perskirstymas. Pagrindinė skola susidarė dėl socialinio draudimo įmokų mokėjimo vėlavimo nuo 1991 m. vasario mėnesio iki 1997 m. vasario mėnesio. Mokėjimas buvo suskirstytas į 120 mėnesinių įmokų, per du pirmuosius metus turėjo būti mokamos tik palūkanos, taikant įstatymais nustatytą 7,5 % palūkanų normą, nuo trečiųjų iki dešimtųjų metų turėjo būti grąžinama pagrindinė skola ir mokamos palūkanos, atitinkamai kasmet mokant 5 % palūkanas (nuo 1999 m. spalio mėnesio iki 2001 m. rugsėjo mėnesio), 10 % palūkanas (nuo 2001 m. spalio mėnesio iki 2003 m. rugsėjo mėnesio), 15 % palūkanas (nuo 2003 m. spalio mėnesio iki 2005 m. rugsėjo mėnesio) ir 20 % palūkanas (nuo 2005 m. spalio mėnesio iki 2007 m. rugsėjo mėnesio).

3. PRIEŽASTYS, DĖL KURIŲ PRADĖTA PROCEDŪRA

(22) Sprendime pradėti tyrimo procedūrą Komisija nutarė, kad Teisingumo Teismo *Tubacex* byloje atliktas tyrimas gali būti visiškai taikomas 1998 m. sprendime numatytoms priemonėms, todėl reikia iš dalies atšaukti minėtą sprendimą ir iš naujo įvertinti sutartis, sudarytas SNIACE ir viešųjų kreditorių.

(23) Atsižvelgdama į *Tubacex* sprendimą, Komisija išreiškė kai kurių abejonių dėl viešųjų kreditorių taikytų priemonių:

— pirma, dėl esama valstybės pagalbos požymių priemonėse, kurios 1998 m. sprendimu pripažintos nesuderinamos, ir jeigu jų yra, dėl jų suderinamumo, ir

— antra, dėl privataus kreditoriaus elgesio, nes atsidūręs panašioje situacijoje jis būtų reikalavęs didesnių palūkanų, negu viešieji kreditoriai.

([1]) *Ispanijos oficialusis leidinys* Nr. 154, 1994 6 20, p. 20658.

4. SUINTERESUOTŲJŲ ŠALIŲ PASTABOS

(24) Suinteresuotosios šalys pastabų nepateikė.

5. ISPANIJOS PASTABOS

(25) 2000 m. kovo 21 d. raštu Ispanija pateikė savo pastabas.

(26) Ispanijos valdžios institucijos nesutinka su Komisijos sprendimu pradėti oficialią tyrimo procedūrą, kadangi, jų manymu, ši procedūra nebuvo reikalinga, siekiant kaip numatyta iš dalies atšaukti 1998 m. sprendimą.

(27) Dėl SNIACE ir TGSS sudarytos skolų perskirstymo sutarties Ispanijos valdžios institucijos nesutinka su Komisijos nuomone, pasak kurios „atrodo normalu, kad neteisminiuose susitarimuose, kurių dalykas arba tikslas yra turimų skolų perskirstymas, kreditorius siekia, kad skolininkas mokėtų didesnes palūkanas, negu numatyta įstatymais, ir mainais už tai nesikreipia į teismą, norėdamas atgauti skolą“. Priešingai, Ispanijos valdžios institucijos teigia, kad dėl įmonės finansinės padėties ir dėl teismo proceso išlaidų, trukmės ir su juo susijusio neapibrėžtumo, neteisminių susitarimų atveju susitariama dėl žemesnių negu įstatymais nustatytos palūkanų.

(28) Todėl Ispanijos valdžios institucijos dar kartą pakartojo savo argumentą, kad atidedant skolą, taikant įstatymais nustatytą palūkanų normą, su skolų atgavimu susiję socialinio draudimo sistemos interesai ginami geriau negu bet kuriais kitais veiksmais, kurių galėtų imtis privatus kreditorius.

(29) Ispanijos vyriausybė taip pat primena, kad jeigu privatus kreditorius gali susitarti su skolininku dėl bet kokios palūkanų normos, tai socialinio draudimo institucijos privalo laikytis Bendrojo socialinio draudimo įstatymo 20 straipsnio, kuris nustato, kad skolų perskirstymo sutartyse taikoma įstatymais nustatyta palūkanų norma.

(30) Sprendime pradėti procedūrą Komisija nutarė, kad sutarties su privačiais kreditoriais, sudarytos 1996 m. spalio mėnesį, sąlygų lyginimas su skolų perskirstymo sutarties, kurią sudarė socialinio draudimo įstaiga ir SNIACE, sąlygomis gali būti netinkamas būdas taikyti „privataus kreditoriaus“ kriterijų, kaip jį apibrėžia Teisingumo Teismas. Tuo klausimu Ispanijos valdžios institucijos pareiškė, kad dėl įstatymais nustatytų viešojo administravimo institucijos prievolių viešųjų kreditorių padėtis negali būtų lyginama su privačių kreditorių. Tačiau jos pabrėžė, kad nepaisant skirtumų, socialinio draudimo įstaigos su SNIACE ir FOGASA su SNIACE sudarytų sutarčių sąlygos buvo griežtesnės, negu privačių kreditorių sutartimi nustatytos sąlygos.

(31) Galiausiai Ispanijos valdžios institucijos pakartojo argumentus, kuriuos buvo išdėsčiusios procedūroje, po kurios buvo priimtas 1998 m. sprendimas.

6. PRIEMONIŲ ĮVERTINIMAS

6.1. *SPRENDIMO ANTRĄ KARTĄ PRADĖTI TYRIMĄ PAGRĮSTUMAS*

(32) Ispanijos valdžios institucijos nurodo, kad bylai išspręsti nebuvo būtina pradėti naują oficialaus tyrimo procedūrą ir kad suinteresuotųjų šalių teisių gerbimas nebuvo tam pakankama priežastis.

(33) Savo ruožtu Komisija mano, kad *Tubacex* sprendimas buvo pakankamai svarbus, kad su šia informacija būtų supažindintos Ispanijos valdžios institucijos ir suinteresuotosios šalys. Iš tiesų minėtas sprendimas galėjo pakeisti vertinimo kriterijus, kaip buvo nurodyta 1997 m. lapkričio 7 d. sprendime pradėti tyrimo procedūrą.

6.2. *VALSTYBĖS PAGALBOS PAGAL SUTARTIES 87 STRAIPSNIO 1 DALĮ BUVIMAS*

(34) Antrą kartą pradėjusi tyrimo procedūrą, Komisija iškėlė klausimą, ar sutartys, kurias SNIACE sudarė su savo viešaisiais kreditoriais, apėmė valstybės pagalbą, ir jeigu taip, ar ją galima pripažinti esant suderinamą.

(35) *Tubacex* sprendimas leidžia manyti, kad valstybės įsikišimas perskirstant skolas nėra valstybės pagalba, jeigu tenkinami minėtame sprendime išvardyti kriterijai (žr. 4 konstatuojamąją dalį)

(36) Sprendime byloje T-36/99, kuriuo panaikintas 2000 m. sprendimas, pirmosios instancijos teismas atmetė motyvus, kuriais remdamasi Komisija manė, kad TGSS ir FOGASA elgėsi taip, kaip būtų elgęsis privatus kreditorius. Tam tikslui ir atsižvelgiant į pirmosios instancijos teismo sprendimą, tikslinga patikrinti:

a) viešųjų kreditorių padėtį, palyginti su privačiais kreditoriais;

b) „Banco Español de Crédito“ (toliau – „Banesto“), privataus kreditoriaus, padėtį, palyginti su TGSS ir FOGASA padėtimi;

c) TGSS ir FOGASA galimybes atgauti visą skolą nepatiriant ekonominių nuostolių; ir

d) SNIACE ateities pelningumo ir gyvybingumo perspektyvas.

(37) Kriterijai, išvardyti *Tubacex* sprendime ir pirmosios instancijos teismo sprendime, priimtame byloje T-36/99, yra sumuojami. Nuo to momento, kai viešųjų kreditorių nustatytos taisyklės nebetenkins bent vieno iš jų, Komisija turi atmesti privataus kreditoriaus principą.

6.2.1. SU FOGASA SUDARYTOS SUTARTYS

(38) Skirtingai negu aplinkybės, dėl kurių buvo priimtas *Tubacex* sprendimas, abi sutartys su FOGASA buvo sudarytos su maždaug dvejų metų pertrauka, ir susijusios su skirtingomis skolomis. Komisija laiko, kad tai nėra viena sutartis. FOGASA, sudarydama antrąją sutartį, taip pat nebandė jų sujungti ir sudaryti tik vieną sutartį, kuri apimtų visas skolas. FOGASA 1999 m. kovo 18 d. sprendimu [1] tik suvienodino nepadengtas skolas, tai yra, tai padarė praėjus ketveriems metams po FOGASA ir SNIACE antrosios sutarties sudarymo.

(39) Šiam įvertinimui atlikti Komisija visų pirma išanalizuos I sutartį su FOGASA, o tada II sutartį su FOGASA, atsižvelgdama į privačiam kreditoriui taikytinus kriterijus.

I sutartis su FOGASA

(40) 1993 m. lapkričio 5 d. SNIACE ir FOGASA sudarė pirmąją sutartį dėl skolų perskirstymo, kurios vertė buvo 1 362 708 700 pesetų (įskaitant palūkanas). Sutartis buvo sudaryta po to, kai FOGASA išmokėjo atlyginimus ir kompensacijas, kurias savo darbuotojams buvo skolinga SNIACE.

(41) Tyrimo tikslams Komisija turi atskirti sutarties sudarymo momentą (*ex-ante* tyrimas) nuo jos vykdymo momento (*ex-post* tyrimas). Iš tikrųjų galėtų atsitikti taip, kad įvertinus sutartį pagal jos savybes sudarymo momentu, būtų prieita prie išvados, kad minėtoje sutartyje nėra valstybės pagalbos, o sutarties vykdymas kitokiomis negu pradžioje numatytos sąlygomis gali pakeisti šią pradinę nuomonę ir gali būti prieita prie išvados, kad joje yra valstybės pagalba.

I sutarties su FOGASA vertinimas jos sudarymo momentu

FOGASA padėtis, palyginti su privačių kreditorių, tarp jų „Banesto“, padėtimi

(42) Komisija nurodo, kad pirmosios skolų perskirstymo sutarties su FOGASA data yra 1993 m. lapkričio 5 d., tai yra ji sudaryta praėjus beveik 8 mėnesiams po to, kai 1993 m. kovo 25 d. pirmosios instancijos teismo teisėjas paskelbė, kad sustabdomi įmonės mokėjimai, būtent dėl to FOGASA turėjo mokėti SNIACE darbuotojams. Tuo momentu FOGASA susiejo sutartį su SNIACE turto hipoteka, kad būtų užtikrintas bent jau dalies kredito grąžinimas. FOGASA taikoma palūkanų norma sudarė 10 %, kaip nustatyta sutarties sudarymo momentu galiojusiuose teisės aktuose.

(43) Savo ruožtu „Banesto“ 1987 m. ir 1991 m., tai yra gerokai anksčiau, negu buvo sudaryta I sutartis su FOGASA, buvo suteikęs hipotekinių kreditų liniją SNIACE, taikydamas atitinkamai 16 % ir 18 % palūkanų normą (tuo momentu galiojusiomis rinkos sąlygomis).

(44) Taigi reikia nurodyti, kad 1992 m. tapusi nemoki SNIACE turėjo bent jau du kreditorius: FOGASA, kuriai buvo skolinga atlyginimus, kurių SNIACE negalėjo išmokėti savo darbuotojams, ir BANESTO dėl kreditų, kuriuos jai buvo suteikęs ir kurių dar nebuvo baigusi grąžinti.

(45) Nuo to momento, kai buvo paskelbta, kad sustabdomi įmonės mokėjimai, BANESTO galėjo pasinaudoti savo kaip privilegijuoto hipotekinio SNIACE kreditoriaus teisėmis. Nepaisant to, tik pagal 1996 m. rugsėjo 26 d. sutartį, tai yra praėjus beveik trejiems metams nuo I sutarties su FOGASA sudarymo dienos, SNIACE perleido „Banesto“ savo turimas įmonės „Inquitex“ akcijas ir žemės sklypus, kurie buvo įkeisti hipoteka.

(46) Savo ruožtu FOGASA turėjo įstatymais nustatytą prievolę išmokėti atlyginimus, jeigu sustabdomi įmonės mokėjimai. Nuo tada, kai FOGASA turėjo išmokėti atlyginimus SNIACE darbuotojams, ji pradėjo derėtis su pastarąja įmone dėl skolų perskirstymo sutarties, siekdama atgauti skolą. BANESTO nepradėjo skolos išieškojimo iš SNIACE pagal hipotekinius kreditus, o tai įrodo, kad FOGASA veikė išmintingai ir apdairiai, sudarydama sutartį dėl skolų perskirstymo ir įgydama garantiją nuo to momento, kai buvo paskelbta apie įmonės mokėjimų sustabdymą, priešingai negu privatus kreditorius BANESTO.

(47) Todėl FOGASA ir SNIACE greitai užbaigė derybas, o tai parodo šalių pasiryžimą pasiekti draugišką susitarimą.

FOGASA galimybė atgauti visą skolą nepatiriant finansinių nuostolių

(48) Sutikusi įvykdyti SNIACE darbuotojų, kurie prašė išmokėti jiems atlyginimų ir kompensacijų skolą, susidariusią dėl teismo proceso, kuriuo buvo paskelbta apie mokėjimų sustabdymą, reikalavimus FOGASA sudarė skolų perskirstymo sutartį, siekdama, kad SNIACE grąžintų išmokėtas sumas. FOGASA pritaikė Ispanijos įstatymais nustatytą palūkanų normą, tai yra 10 %, taikomą tuomet, kai šalys sudarė sutartį.

[1] Ispanijos valdžios institucijų persiųstas 2008 m. rugpjūčio 22 d. FOGASA raštas, p. 2.

(49) Komisija mano, kad susitardama su SNIACE dėl skolų perskirstymo, FOGASA taikė *Tubacex* sprendimo principą, pagal kurį „kreditorius nesiekia uždirbti papildomo pelno iš pinigų, kuriuos jam yra skolingi, tačiau tik siekia atgauti visą paskolintą sumą, nepatirdamas finansinių nuostolių. Todėl kai jis suteikia kredito atidėjimą, siekdamas, kad kreditas būtų grąžintas, reikalauja papildomai sumokėti palūkanas, skirtas kompensuoti pinigų nuvertėjimą dėl mokėjimo atidėjimo“ ([1]).

Finansinio rentabilumo ateityje perspektyvos

(50) Kai buvo sudaryta sutartis, FOGASA žinojo, kokius sunkumus patiria SNIACE, nes dėl tos priežasties jai teko tarpininkauti darbuotojams, kad pastarieji galėtų gauti atlyginimus ir kompensacijas, kurių SNIACE negalėjo jiems išmokėti dėl to, kad buvo sustabdyti jos mokėjimai.

(51) Aišku, kad minėtų įvykių metu vienintelis dėmesio vertas SNIACE gyvybingumo planas, pasiūlytas FOGASA, buvo skolų perskirstymo planas. Nepaisant to, po 1992 m. įmonėje kilusio didelio socialinio konflikto jos veikla pamažu buvo pradėjusi atsigauti, leisdama įžvelgti rentabilumo ateityje perspektyvas, nors įmonės padėtis vis dar buvo nestabili.

(52) Tai, kad nebuvo sutarties su privačiais kreditoriais, taip pat tas faktas, kad pastarieji nuo 1993 m. nesiekė išieškoti skolų, parodo, kad perspektyva, jog įmonės veikla juda tinkama kryptimi, buvo pagrįsta, todėl nevertėjo skatinti įmonę nutraukti veiklą.

Išvada dėl I sutarties su FOGASA sudarymo

(53) Komisija mano, kad tada, kai buvo sudaryta, I sutartis su FOGASA nebuvo valstybės pagalba.

I sutarties su FOGASA vykdymo analizė

(54) Nuo 1993 m. lapkričio 5 d. iki 1999 m. kovo 18 d., kai FOGASA sudarė naują sutartį dėl skolų perskirstymo, kuria dar dvejiems metams pratęstas skolos grąžinimo terminas, SNIACE buvo grąžinusi tik apie 50 % skolos.

Viešųjų kreditorių padėtis, palyginti su privačiais kreditoriais

(55) Prieš nukreipdama savo reikalavimus į garantijas ir hipotekas, kuriomis buvo užtikrinta 1993 m. sutartis, FOGASA nusprendė iš dalies pakeisti sutartį dėl skolų perskirstymo, siekdama maksimaliai padidinti galimybę atgauti skolą. Antra vertus, Komisija pažymi, kad 1996 m. rugsėjo 26 d. „Banesto“ kaip dalies SNIACE skolos sumokėjimą priėmė šiai įmonei priklausančius sklypus ir SNIACE turimas įmonės „Inquitex“ akcijas.

(56) Komisija mano, kad FOGASA elgesys yra nepalyginamas su BANESTO, kuris pabandė apsaugoti dalį kredito 1996 m. sudaryta sutartimi, priešingai negu FOGASA, kuri jokiu būdu nepabandė iš karto atgauti skolos pagal su SNIACE sudarytą sutartį.

FOGASA galimybė atgauti visą skolą nepatiriant finansinių nuostolių

(57) Komisija nurodo, kad tuomet, kai iš naujo susiderėjo dėl sutarties, FOGASA nepareikalavo mokėti papildomas palūkanas, kadangi visa mokėtina suma išliko ta pati, nors galutinis terminas buvo atidėtas dvejiems metams ([2]). Todėl Komisija mano, kad turi būti atmestas Ispanijos argumentas ([3]), kad ji norėjo apsaugoti savo investiciją nuo pinigų nuvertėjimo.

Rentabilumo ateityje perspektyvos

(58) Komisija, atsižvelgdama į toliau pateiktą 3 lentelę, įsitikino, kad tuo metu, kai 1999 m. kovo 18 d. buvo sudaryta sutartis, kuria iš dalies pakeista 1993 m. lapkričio 5 d. sutartis, įmonės skolos augo, buvo nuolat patiriami nuostoliai, o nuosavas kapitalas buvo neigiamas, tai vertė abejoti skolos atgavimo perspektyvomis:

([1]) 32 konstatuojamoji dalis.

([2]) 2005 m. liepos 4 d. Ispanijos valdžios institucijų raštas, I priedas.

([3]) 2000 m. kovo 21 d. Ispanijos raštas: „palūkanos, taikomos dėl atidėjimo, apsaugo kreditorių nuo žalos, kurią jam padarytų pinigų nuvertėjimas laikui bėgant.“

3 lentelė

(mln. EUR)

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Pardavimas	69,3	43,0	4,8	39,3	65,9	34,5	33,6	56,6	57,5	82,0
Rezultatai	– 24,8	– 27,9	– 22,8	– 10,7	0,9	– 11,7	– 3,0	– 9,6	– 7,4	1,7
Pinigų srautai	– 15,3	– 19,8	– 20,0	– 6,0	6,4	– 8,8	2,2	– 2,2	– 0,6	8,7
Iš viso skolų	84,1	82,8	95,4	112,6	116,5	108,2	104,9	106,1	112,8	121,8

(59) Tiesa, kad įmonės veiklos rezultatai 1995 m. buvo minimaliai teigiami, tačiau reikia pripažinti, kad iš įmonės finansinės padėtis buvo matyti, kad jos rentabilumo perspektyvos yra neaiškios.

Išvada dėl I sutarties su FOGASA vykdymo

(60) Komisija priėjo prie išvados, kad FOGASA nesielgė taip, kaip būtų elgęsis privatus kreditorius:

a) nebandydama kaip dalinį skolos padengimą gauti tam tikro turto, į kurį buvo įgijusi teises pagal 1993 m. sudarytą sutartį;

b) dėl neaiškių rentabilumo perspektyvų, pagrįstų nuolatiniu finansinės padėties blogėjimu;

c) nereikalaudama mokėti papildomų palūkanų, kai 1999 m. derėjosi dėl skolų perskirstymo sutarties, arba neskaičiuodama delspinigių nuo tų sumų, kurios nebuvo sumokėtos pagal sutartį.

II sutartis su FOGASA

(61) 1995 m. spalio 31 d. SNIACE ir FOGASA sudarė naują skolų perskirstymo sutartį, kurios vertė 339 459 878 pesetos (įskaitant palūkanas). Ši sutartis buvo sudaryta po to, kai FOGASA dar kartą išmokėjo atlyginimus ir kompensacijas, kuriuos savo darbuotojams buvo skolinga SNIACE.

Viešųjų kreditorių padėtis, palyginti su privačiais kreditoriais

(62) Taip pat, kaip dėl I sutarties su FOGASA vykdymo, Komisija mano, kad FOGASA elgesys yra nepalyginamas su BANESTO, kuris 1996 m. sudaryta sutartimi pabandė apsaugoti dalį kredito, tuo tarpu kai FOGASA, kuri buvo atgavusi tik dalį 1993 m. sutartyje nurodytų skolų, 1995 m. sudarė naują sutartį, susijusią su naujomis skolomis.

FOGASA galimybė atgauti visą skolą nepatiriant finansinių nuostolių

(63) Ši nauja sutartis buvo sudaryta nepaisant to, kad:

i) nebuvo tinkamai vykdoma 1993 m. lapkričio 5 d. sutartis;

ii) sutartis susijusi su naujomis skolomis FOGASA, kuri dar kartą patenkino SNIACE darbuotojų reikalavimus išmokėti jų atlyginimus, ir

iii) buvo žinoma apie SNIACE finansinį nestabilumą ir kad tai yra įmonė, patirianti sunkumus dėl to, kad jau keletą metų iš eilės patyrė nuostolių, turėjo neigiamą nuosavą kapitalą ir didelę skolą, kaip matyti iš 59 konstatuojamojoje dalyje pateiktos lentelės.

(64) Be to, aišku, kad FOGASA nesvarstė galimybės priverstinai išieškoti skolą, panaudodama jos naudai sudarytą hipoteką. Tiesa, dėl priverstinio išieškojimo įmonė galbūt būtų buvusi uždaryta, tačiau nėra jokių abejonių, kad SNIACE likvidavimo atveju FOGASA būtų galėjusi atgauti visą ar dalį skolos, parduodama įmonės turtą.

(65) Šiuo klausimu Komisija nurodo, kad Ispanijos valdžios institucijos ne vieną kartą buvo atsakiusios, kad buvo neįmanoma nustatyti įmonės vertės, kuri būtų leidusi apskaičiuoti galimą atgauti sumą, ir kad bet kuriuo atveju likviduojant įmonę jos turto vertė būtų labai nuvertėjusi ([1]). Aišku, kad dėl šios priežasties FOGASA atmetė SNIACE likvidavimo galimybę, pasirinkdama skolų perskirstymo sprendimą.

([1]) 2005 m. liepos 4 d. Ispanijos valdžios institucijų atsakymas: „Nei FOGASA, nei [TGSS] neturi pakankamai duomenų, kad galėtų atlikti įmonės tuomet turėto turto įvertinimą.“

(66) Ispanijos valdžios institucijos savo 2005 m. rugsėjo 29 d. atsakyme pridėjo, kad „jeigu atitinkamu momentu ji [FOGASA] būtų atsisakiusi pasirašyti sutartį dėl skolų atgavimo, nepagrįsdama šio atsisakymo, ji būtų pažeidusi minėtai institucijai taikomus teisės aktus ir būtų savivaliavusi“. Komisija pagal Ispanijos valdžios institucijų pareiškimą daro išvadą, kad FOGASA nebandė pagrįsti galimo atsisakymo perskirstyti skolą. Ispanijos valdžios institucijoms pats faktas, kad siekiama atgauti visą skolą, įskaitant ir SNIACE uždarymo būdu, nėra pakankamas ([1]).

Išvada dėl II sutarties su FOGASA

(67) Komisija priėjo prie išvados, kad FOGASA nesielgė taip, kaip būtų elgęsis privatus kreditorius:

a) nepareikalaudama, kad 1993 m. sutartyje nurodytos skolos būtų grąžinamos pagal minėta sutartimi nustatytą grafiką;

b) dėl neaiškių rentabilumo perspektyvų, pagrįstų nuolatiniu finansinės padėties blogėjimu;

c) sutikdama sudaryti sutartį dėl naujų skolų.

6.2.2. SUTARTIS SU TGSS

(68) Kaip buvo paminėta 21 konstatuojamojoje dalyje, 1996 m. kovo 8 d. TGSS sudarė sutartį su SNIACE; ši sutartis buvo iš dalies pakeista 1996 m. gegužės 7 d. ir 1997 m. rugsėjo 30 d. Nepaisant to, kad nuo pirmosios sutarties sudarymo buvo praėję apie 18 mėnesių, galutinė sutartis buvo sudaryta dėl tų pačių skolų. Todėl Komisija mano, kad tai yra viena sutartis, kuri buvo keletą kartų iš dalies pakeista.

Viešųjų kreditorių padėtis, palyginti su privačiais kreditoriais

(69) Nei 1996 m. kovo 8 d., kai TGSS ir SNIACE sudarė pirmąją sutartį, nei 1996 m. gegužės 7 d., kai ji buvo pirmą kartą iš dalies pakeista, privatūs kreditoriai dar nebuvo sudarę jokios sutarties. Tik nuo tada, kai sutartis buvo antrą kartą iš dalies pakeista, tai yra nuo 1997 m. rugsėjo 30 d., TGSS padėtį galima lyginti su privačių kreditorių padėtimi.

([1]) 2005 m. rugsėjo 29 d. Ispanijos valdžios institucijų atsakymas.

(70) Šiame etape galima sutikti, kad TGSS pralenkė privačius kreditorius, sudarydama sutartį, kuria siekiama maksimaliai padidinti galimybes atgauti skolas.

TGSS galimybė atgauti visą skolą nepatiriant finansinių nuostolių

(71) Pagal Ispanijos įstatymus TGSS gali sudarinėti skolų perskirstymo sutartis, jeigu taiko sutarties sudarymo momentu galiojančią įstatymais nustatytą palūkanų normą.

(72) Tokiu būdu TGSS pasistengė apsaugoti savo skolas nepatirdama finansinių nuostolių, remdamasi *Tubacex* sprendimu.

Įmonės rentabilumo perspektyvos

(73) Tada, kai buvo sudaryta minėta sutartis, kaip jau buvo nurodyta 63 konstatuojamosios dalies iii punkte, SNIACE buvo sunkumus patirianti įmonė dėl to, kad jau keletą metų iš eilės patyrė nuostolių, turėjo neigiamą nuosavą kapitalą ir didelę skolą.

(74) Be to, Ispanijos valdžios institucijos negalėjo patenkinti Komisijos prašymo (2008 m. rugpjūčio 7 d. raštas D/53117), kad jai būtų pateikti 1994 m. vykusių TGSS ir SNIACE susitikimų protokolai ([2]). Minėti protokolai būtų leidę Komisijai susipažinti su derybų kontekstu ir įvertinti TGSS nuomonę dėl realių SNIACE galimybių vykdyti ir ankstesnius, ir būsimus įsipareigojimus. Tačiau 2008 m. rugsėjo 10 d. atsakyme Ispanijos valdžios institucijos nurodė, kad minėtų dokumentų neturi.

(75) Todėl yra akivaizdu, kad TGSS buvo žinoma SNIACE finansinė padėtis ir konkrečiai tai, kad nevykdomi įsipareigojimai FOGASA. Kadangi sutartis buvo sudaryta 1996 m., TGSS, naudodamasi įmonės buhalteriniais dokumentais, būtų galėjusi įsitikinti, kad SNIACE tik iš dalies vykdė 1993 m. sutartį, ir kad 1995 m. buvo sudariusi su FOGASA naują sutartį (tai yra, apytiksliai 6 mėnesiais anksčiau, nei buvo sudaryta sutartis su TGSS) dėl naujų skolų.

Išvada dėl sutarties su TGSS

(76) Komisija priėjo prie išvados, kad TGSS nesielgė taip, kaip būtų elgęsis privatus kreditorius:

([2]) Ispanijos valdžios institucijos informavo Komisiją (2005 m. vasario 28 d. raštas, kuriuo atsakyta į 2004 m. gruodžio 3 d. Komisijos raštą), kad buvo surengti keli SNIACE ir TGSS susitikimai.

a) kadangi SNIACE ne taip, kaip numatyta, vykdė skolos grąžinimą kitam viešajam kreditoriui (FOGASA), kuris be to buvo sutikęs su skolų kaupimusi; ir

b) dėl neaiškių rentabilumo perspektyvų dėl nuolatinio finansinės padėties blogėjimo.

6.2.3. IŠVADA DĖL PAGALBOS BUVIMO

(77) Komisijos nuomone, galima laikyti, kad tik ta priemonė, dėl kurios buvo sudaryta 1993 m. lapkričio 5 d. FOGASA ir SNIACE sutartis, atitinka privataus kreditoriaus kriterijų. Todėl minėta priemonė nesuteikia pranašumo SNIACE.

(78) Ir priešingai, Komisija mano, kad I sutarties su FOGASA, iš dalies pakeistos 1999 m. kovo 18 d., II sutarties su FOGASA ir sutarties su TGSS vykdymas dėl pirmiau išdėstytų priežasčių suteikia pranašumų SNIACE, kaip tai numatyta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Konkrečiai šios priemonės suteikia pranašumą SNIACE, kadangi leidžia jai perskirstyti savo teisines prievoles, susijusias su socialinio draudimo įmokų mokėjimu ir skolų FOGASA grąžinimu; šias prievoles SNIACE būtų turėjusi vykdyti, jeigu kreditoriai būtų buvę privatūs.

(79) Kalbant apie kitus kriterijus, Komisija mano, kad visų pirma tos priemonės yra finansuojamos iš valstybės lėšų, kadangi ir FOGASA, ir TGSS yra valstybinės institucijos, gaunančios lėšas iš privalomųjų įmokų mokėjimo.

(80) Be to, ginčijamos priemonės yra atrankinės, nes taikomos tik SNIACE.

(81) Trečia, rinkoms, kuriose veikia SNIACE, yra būdingas didelis komercinių sandorių tarp valstybių narių kiekis. SNIACE parduoda dalį savo produkcijos Europoje, kur ji susiduria su kitų įmonių konkurencija. Todėl pagalba, suteikta SNIACE, gali turėti įtakos prekybai tarp valstybių narių. Taip pat šios priemonės gali iškraipyti tekstilės produktų gamintojų konkurenciją.

(82) Todėl Komisija mano, kad priemonės, susijusios su I sutarties su FOGASA, II sutarties su FOGASA ir sutarties su TGSS vykdymu, yra valstybės pagalba, kaip tai numatyta Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.

6.3. *PAGALBOS SUDERINAMUMO ĮVERTINIMAS*

(83) Priemonių, kurios pagal Sutarties 87 straipsnio 1 dalį laikomos valstybės pagalba, suderinamumas turi būti vertinamas, remiantis to paties straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytomis išimtimis.

(84) 87 straipsnio 2 dalyje ir 87 straipsnio 3 dalies b, d ir e punktuose numatytos išimtys akivaizdžiai netaikytinos, kadangi tai nėra pagalba, skirta bendriems Europos interesams svarbių projektų vykdymui skatinti arba kurios nors valstybės narės ekonomikos dideliems sutrikimams atitaisyti, ar kultūrai remti ir paveldui išsaugoti. Taip pat tai nėra kitos rūšies pagalba, dėl kurios Komisijos pasiūlymu kvalifikuota balsų dauguma Taryba yra priėmusi sprendimą.

(85) Todėl reikia įvertinti išimtis, susijusias su tam tikrų regionų ar ekonominės veiklos rūšių vystymusi, kaip numatyta 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose.

(86) Kadangi tai yra pagalba, skirta tam tikrų regionų vystymuisi, ir atsižvelgiant į šios pagalbos pobūdį, vieninteliai tinkami kriterijai yra susiję su problemas patiriančių įmonių sanavimo pagalba ar pagalba jų restruktūrizavimui.

(87) Kadangi tai yra pagalba, skirta tam tikrų regionų vystymuisi, Komisija nurodė, kad regionas, kuriame įsikūrusi SNIACE, nuo 1995 m. rugsėjo mėnesio gali siekti gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, o iki tol galėjo siekti gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

(88) Todėl Komisija turi įvertinti pagalbą, atsižvelgdama į Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti ir Gaires dėl regioninės pagalbos. Remiantis Komisijos pranešimu dėl taisyklių, taikytinų vertinant neteisėtai suteiktą valstybės pagalbą, nustatymo ([1]), pagalba turi būti įvertinta pagal gaires, galiojusias pagalbos suteikimo momentu.

Valstybės pagalba sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti

(89) Dėl taisyklių, susijusių su valstybės pagalba sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti, nėra jokių abejonių, kad nuo tada, kai 1979 m. buvo paskelbta Aštuntoji konkurencijos politikos ataskaita ir visos vėlesnės jos gairės, Komisija reikalauja pateikti restruktūrizacijos planą, kuris leistų atkurti sunkumus patiriančių įmonių gyvybingumą ([2]).

([1]) OL C 119, 2002 5 22, p. 22.

([2]) 1979 m. Europos Komisijos aštuntosios konkurencijos politikos ataskaitos 227 punktas. Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti 3.2.2 punkto i papunktis (OL C 368, 1994 12 31, p. 12). Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti 31 punktas (OL C 288, 1999 10 9, p. 2). Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti 34 punktas (OL C 244, 2004 10 1, p. 2).

(90) Šiuo atveju Ispanijos valdžios institucijos niekuomet nebuvo pareiškusios, kad minėtos priemonės buvo pagalba sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ar restruktūrizuoti. Taip pat nebandė įrodyti, kad tai buvo restruktūrizavimo planas, kaip numatyta ginčijamos pagalbos suteikimo metu taikomomis taisyklėmis. Šios rūšies plane be kitų dalykų turi būti numatytos vidinės restruktūrizavimo priemonės ir kompensavimo priemonės, kaip numatyta 1979 m. Komisijos aštuntojoje konkurencijos politikos ataskaitoje (227 ir 228 dalys) ir nuo 1994 m. taikomose gairėse ([1]). Restruktūrizavimo plano nebuvimas patvirtina, kad vienintelis pagalbos tikslas buvo išsaugoti įmonės veiklą, nereikalaujant jokių restruktūrizavimo priemonių.

(91) Dėl gyvybingumo plano, kurį ieškovas pateikė Komisijai prieš pastarajai pradedant procedūrą, Ispanijos valdžios institucijos apsiribojo tuo, kad nurodė, konkrečiai savo 1997 m. birželio 30 d. rašte, kuriuo atsakyta į Komisijos 1997 m. gegužės 16 d. raštą, kad eksperto išvada, pagal kurią „SNIACE gyvybingumas gali būti užtikrintas tik suteikiant subsidijas, kurios leistų jai įvykdyti investicinius projektus ir iš naujo susiderėti dėl skolos“ buvo tik asmeninė nuomonė, pareikšta privačiai atliktame tyrime, ir nebūtinai atitiko Ispanijos valdžios institucijų nuomonę ([2]).

(92) Todėl, kadangi nėra restruktūrizacijos plano, pagalba, suteikta pagal II sutartį su FOGASA ir sutartį su TGSS, bei I sutarties su FOGASA vykdymas, nėra pagrįsta 1979 m. Komisijos aštuntąja konkurencijos politikos ataskaita ar 1994 m., 1999 m. ar 2004 m. Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti.

Regioninė pagalba

(93) Dėl išimčių, numatytų 87 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose ir susijusių su pagalba, skirta skatinti arba palengvinti tam tikrų regionų vystymąsi, Komisija nurodė, kad regionas, kuriame yra įsteigta SNIACE, nuo 1995 m. rugsėjo mėnesio gali siekti gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies a punktą, o iki tol galėjo siekti gauti regioninę pagalbą pagal 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

(94) Nepaisant to, SNIACE suteikta pagalba neturi reikalingų savybių, kad, kaip numatyta minėtame straipsnyje, palengvintų tam tikrų regionų vystymąsi, nes buvo suteikta kaip pagalba veiklai, tai yra nekeliant jokių sąlygų dėl investavimo ar darbo vietų sukūrimo.

(95) Nuo 1979 m ([3]). Komisija tuose regionuose, kurie gali gauti regioninę pagalbą, leidžia teikti pagalbą, kuriai netaikomos pradinės investicijos ar darbo vietų sukūrimo reikalavimas, tada, kai valstybei narei pavyksta įrodyti, kad esama tam tikrų kliūčių, ir kai įvertinama jų svarba, o šiuo atveju to neįvyko.

(96) Todėl pagalba, suteikta pagal II sutartį su FOGASA ir sutartį su TGSS, bei I sutarties su FOGASA vykdymas negali būti grindžiami 1979 m. Komisijos pranešimu arba 1998 m. regioninės pagalbos gairėmis.

Pagalba sintetinio pluošto sektoriui

(97) Dėl taisyklių, susijusių su tekstilės pluošto sektoriumi, kurios buvo taikomos tada, kai buvo sudarytos sutartys ([4]), Komisija mano, kad vienintelė pagalba, kurią buvo galima siekti gauti, yra investicijų pagalba. Tačiau aptariama pagalba niekuo nesusijusi su investicijų pagalba. Pagalba, suteikta pagal II sutartį su FOGASA ir sutartį su TGSS, taip pat I sutarties su FOGASA vykdymas nepagrįsti 1992 m. ar 1996 m. gairėmis.

Išvada dėl pagalbos suderinamumo

(98) Komisija mano, kad I sutarties su FOGASA, iš dalies pakeistos 1999 m. kovo 18 d., vykdymo nuostatos ir II sutarties su FOGASA bei sutarties su TGSS sudarymas negali būti pripažinti suderinami su bendrąja rinka.

7. NETEISĖTAI SUTEIKTOS PAGALBOS SUSIGRĄŽINIMO PROCEDŪRA

(99) Kadangi Komisija mano, kad I sutarties su FOGASA, iš dalies pakeistos 1999 m. kovo 18 d., vykdymas, II sutartis su FOGASA ir sutartis su TGSS yra nesuderinamos su Sutartimi, pagalbos gavėjas turi sugrąžinti gautą pagalbą.

(100) Neteisėtai suteiktos pagalbos, kuri buvo paskelbta nesuderinama, susigrąžinimo būdai buvo apibrėžti Komisijos pranešime dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo (toliau – 2007 m. pranešimas) ([5]). Pirma, Teisingumo Teismo praktikoje, antra, 2007 m. pranešimo 37 dalyje nurodoma, kad Komisija neturi nustatyti tikslios susigrąžintinos sumos. Nepaisant to, sprendime turi būti nurodymai, kurie leistų Ispanijai nustatyti šią sumą.

([1]) Žr. 1994 m. gairių 3.2.2 punkto i papunktį: „ […] pagalba turi būti susijusi su realistiniu restruktūrizavimo ar atnaujinimo planu […]“.
([2]) Ispanijos valdžios institucijų raštas, išsiųstas faksu 1997 m. birželio 30 d., p. 2.
([3]) Komisijos pranešimo apie regioninės pagalbos schemas 4 punkto antra pastraipa (OL C 31, 1979 2 3, p. 9). Regioninės pagalbos gairių 4.15 punktas (OL C 74, 1998 3 10, p. 9).
([4]) OL C 346, 1992 12 30, p. 2 ir OL C 94, 1996 3 30, p. 11.
([5]) OL C 272, 2007 11 15, p. 4.

(101) Komisijos reglamente (EB) Nr. 794/2004 [1], įgyvendinančiame Tarybos reglamentą (EB) Nr. 659/1999 [2], nustatyta, kad nuo pagalbos, kuri susigrąžinama pagal sprendimą dėl susigrąžinimo, vertės skaičiuojamos palūkanos, taikant Komisijos nustatytą atitinkamą palūkanų normą. Palūkanos skaičiuojamos nuo tos dienos, kai pagalbos gavėjui buvo išmokėta neteisėtai suteikta pagalba, iki jos susigrąžinimo dienos. Iki pagalbos susigrąžinimo dienos taikoma sudėtinė palūkanų norma.

(102) Nepaisant to, dėl palūkanų skaičiavimo metodo Teisingumo Teismas 2008 m. gruodžio 11 d. sprendime byloje C-295/07, *Komisija prieš Département du Loiret ir Scout, SA* [3], pareiškė, kad neteisėtai suteiktos pagalbos diskontavimo metodas yra materialinis, o ne procesinis klausimas [4]. 2000 m. sprendimas ir sprendimas antrą kartą pradėti procedūrą buvo priimti kur kas anksčiau, negu Reglamentas (EB) Nr. 794/2004.

(103) Todėl Komisija mano, kad neteisėtos pagalbos susigrąžinimo apskaičiavimo metodas turi būti toks, koks buvo naudojamas panaikinto sprendimo priėmimo metu, ir kad dėl šios priežasties valstybė narė, apskaičiuodama susigrąžintiną sumą, turi naudoti vadinamąjį „paprastos palūkanų normos“ metodą.

(104) Šiuo atveju Komisija atskiria, viena vertus, I sutarties su FOGASA įvykdymą iš dalies ir, antra vertus, II sutarties su FOGASA ir sutarties su TGSS priemones, kurios yra nesuderinamos su rinka.

I sutartis su FOGASA

(105) Kaip nurodyta 77 konstatuojamojoje dalyje, Komisija mano, kad sutartis, kurią FOGASA ir SNIACE sudarė 1993 m. lapkričio 5 d., atitinka privataus kreditoriaus kriterijų ir todėl nėra laikoma valstybės pagalba.

(106) Antra vertus, kadangi minėta sutartis buvo įvykdyta tik iš dalies, Komisija mano, kad I sutartis su FOGASA, iš dalies pakeista 1999 m. kovo 18 d., yra nesuderinama ir neteisėta pagalba, kuri turi būti susigrąžinta. Nesuderinamos yra sumos, kurios nebuvo sumokėtos pagal sutartį iki 1999 m. kovo 18 d., ir likusi pagalba, suteikta po nurodytos dienos.

(107) Į susigrąžintiną pagalbą turi būti įskaičiuotos palūkanos, apskaičiuotos pagal paprastos palūkanų normos metodą (žr. 101 konstatuojamąją dalį). Sumos, kurios vykdant I sutartį su FOGASA buvo grąžintos prieš pakeičiant šią sutartį, net ir tuo atveju, kai palūkanų norma buvo mažesnė, negu Komisijos nustatyta bazinė palūkanų norma, nelaikomos valstybės pagalba, todėl jų nereikia susigrąžinti. Kitos, ne pagal sutartis sumokėtos sumos, gali būti atimtos iš sumos, kuri yra susigrąžintina kaip neteisėta ir nesuderinama pagalba.

II sutartis su FOGASA ir sutartis su TGSS

(108) Kaip buvo nurodyta pirmiau, Komisija mano, kad skolų grąžinimo sutartimi, sudaryta su FOGASA 1995 m. spalio 30 d., ir skolų perskirstymo sutartimi, sudaryta su TGSS 1996 m. kovo 8 d., Ispanija suteikė neteisėtą pagalbą, prieštaraujančią Sutarties 88 straipsnio 3 daliai, ir kad ši pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka ir su EEE sutarties taikymu.

(109) Kadangi minėta pagalba yra neteisėta ir nesuderinama, ji visa turi būti susigrąžinta ir panaikinti jos ekonominiai padariniai. Susigrąžintinos sumos apima visą skolą, dėl kurios buvo sudaryta antroji sutartis su FOGASA ir sutartis su TGSS. Prie jų reikia pridėti paprastas palūkanas, apskaičiuotas pagal Komisijos bazinę palūkanų normą. Atlikti mokėjimai galo būti išskaičiuoti iš susigrąžintinų sumų.

8. IŠVADA

(110) Atsižvelgiant į tai, kas pirmiau išdėstyta, reikia iš dalies pakeisti sprendimą 1999/395/EB.

(111) Pirmoji skolos grąžinimo sutartis, kurią sudarė FOGASA ir SNIACE, nėra valstybės pagalba.

(112) Tačiau 1993 m. lapkričio 3 d. su FOGASA sudarytos skolos grąžinimo sutarties, 1995 m. spalio 30 d. su FOGASA sudarytos skolos grąžinimo sutarties ir skolų perskirstymo sutarčių, sudarytų su TGSS, naujas įvertinimas verčia daryti išvadą, kad Ispanija suteikė neteisėtą pagalbą, prieštaraujančią Sutarties 88 straipsnio 3 daliai, ir kad ši pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka ir su EEE sutarties taikymu.

(113) Kadangi suteikta pagalba yra neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, ji turi būti susigrąžinta, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 659/1999, ir panaikinti jos ekonominiai padariniai,

[1] OL L 140, 2004 4 30, p. 1.
[2] OL L 83, 1999 3 27, p. 1.
[3] (Dar nepaskelbtas).
[4] 83 konstatuojamoji dalis.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 1999/395/EB iš dalies keičiamas taip, kaip nurodyta toliau:

1. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) pirma pastraipa pakeičiama šiuo tekstu:

„Sutartis, kurią 1993 m. lapkričio 5 d. sudarė įmonė „Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española S.A." (SNIACE) ir Darbo užmokesčio garantinis fondas (FOGASA), jos sudarymo momentu nebuvo valstybės pagalba pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį.";

b) po pirmos pastraipos įterpiama tokia dalis:

„Toliau nurodyta valstybės pagalba, kurią Ispanija suteikė įmonei SNIACE, yra nesuderinama su bendrąja rinka:

a) sutartis, kurią 1996 m. kovo 8 d. sudarė SNIACE ir Bendrasis socialinio draudimo iždas, susijusi su skolų perskirstymu (iš dalies pakeista 1996 m. gegužės 7 d. sutartimi ir vėliau 1997 m. rugsėjo 30 d. sutartimi);

b) 1993 m. lapkričio 5 d. SNIACE ir FOGASA sutarties vykdymas;

c) 1995 m. spalio 31 d. sudaryta SNIACE ir FOGASA sutartis."

2. 2 ir 3 straipsniai pakeičiami tokiu tekstu:

„*2 straipsnis*

1. Ispanija turi susigrąžinti iš paramos gavėjo 1 straipsnio antroje pastraipoje nurodytą pagalbą.

2. Susigrąžintinai pagalbos sumai skaičiuojamos palūkanos nuo tos dienos, kai ji buvo išmokėta pagalbos gavėjui, iki pagalbos grąžinimo dienos.

3. 1 straipsnio antroje pastraipoje minėta pagalba turi būti susigrąžinta nedelsiant ir veiksmingai.

4. Ispanija turi siekti, kad šis sprendimas būtų įvykdytas per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos.

3 straipsnis

1. Per du mėnesius pranešimo apie šį sprendimą Ispanija Komisijai turi pateikti tokią informaciją:

a) nurodyti bendrą iš pagalbos gavėjo susigrąžintiną sumą (pagrindinę sumą ir palūkanas);

b) išsamų jau pritaikytų ir numatytų taikyti šio sprendimo įgyvendinimo priemonių aprašą;

c) dokumentus, įrodančius, kad iš pagalbos gavėjo buvo pareikalauta sugrąžinti pagalbą.

2. Ispanija turi nuolat informuoti Komisiją apie nacionalinių priemonių, skirtų šiam sprendimui įgyvendinti, vykdymą, kol bus visiškai susigrąžinta 1 straipsnio antrojoje pastraipoje nurodyta pagalba. Komisijai paprašius, Ispanija turi nedelsdama pateikti informaciją apie pritaikytas ir numatytas taikyti šio sprendimo įgyvendinimo priemones. Taip pat turi pateikti išsamią informaciją apie iš paramos gavėjo susigrąžintas pagalbos sumas ir palūkanas."

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Ispanijos Karalystei.

Priimta Briuselyje 2009 m. kovo 10 d.

Komisijos vardu

Neelie KROES

Komisijos narė